ب) تعدد قرائات؛ منتسب به ملک وحی و نشانه کامل و علو قرآن

نکته دوم در مورد مفاسدی است که بر قرائات مترتب است. ببینید ما وقتی با مطالب انس ندارید، این حرف درست است. یعنی بعد از صنعت چاپ این حرفها آمد. همه به قرائت حفص انس گرفتند. قبلش به این صورت نبود. یعنی زمانهای سابق افراد القرائه را داشتیم اما همه قرائات هم بود. مجمع البیان را باز کنید. قبلاً هم عرض کردم، کسی که حقی بر من طلبه در این بحث وزین دارند، مرحوم طبرسی هستند. ما مجمع البیان را مباحثه میکردیم، مرحوم طبرسی با زور ما را به بحث قرائات می کشاندند. القرائه، الحجه. گاهی باید دو-سه روز بحث میکردیم تا مباحثه صاف شود. میدیدیم که در این فضا وارد شدیم. خب کسی که در این فضا وارد میشود، برای او تعدد قرائات مفسده دارد؟! اگر بگوییم مفسده دارد و تشتت آور است؛ همانطور که آن مستشرق گفته بود ما در تمام تاریخ کتب بشر متنی مضطرب تر از متن قرآن ندارید. این را به‌عنوان قدح میگوید. یادتان هست که در آن جلسه گفتم؟ گفتم وقتی من این حرف را دیدم به یاد فرمایش امیرالمؤمنین علیه‌السلام افتادم که به معاویه گفتند. معاویه نوشت «کنت تقاد کما یقاد الجمل الغشوش حتی تبایع»؛ تو علی مانند کسی هستی که او را برای بیعت میبرند تا اینکه بیعت کنی. حضرت به او چه جواب دادند؟ فرمودند «ارد ان تذم فمدحت»؛ تو میخواستی به من بد بگویی درحالیکه داری خوبی من را میگویی.

همین مستشرق –بعدها که بحث گسترده شود میبینید- ارادان یذم القرآن فمدح القرآن. وقتی او میگوید که این مضطرب است، میگوییم وای اضطراب دارد، اما وقتی جلو میرویم گستردگی و انعطاف یک کلام را میبینیم...؛ در علم نشانه شناسی عرض کردیم که نشانه‌های چند منظوره داریم که مطالب متعددی را سامان میدهد، میبینیم «ارادان یذم فمدح». یعنی اساساً نسبت این اضطراب نه تنها قدحی نیست، بلکه کمال قرآن است. از کجا میگوییم؟ مکرر عرض کردم، برای خداوند کاری داشت که جلوی این تعددها را بگیرد؟! برای پیامبر او کاری داشت؟! هر چه روایات را نگاه میکنیم میبینیم برعکس است. مدام میدان دادهاند. خب عثمان آمده اینها را یکی کرد و جانش را هم سر آن گذاشت. اما بعد برای اهل البیت کاری داشت که یک قرائت را بین شیعه جا بیندازند؟! شعار شیعه باشد. این مفصل عرض شد. به خلاف اینکه فقهاء بزرگ ما بگویند نه، شیعه اجماع دارد که همه اینها جایز است. «ملک» ای «مالک»؟ هرکدام را که دوست داری بخوان. حال به زمان ما بیایید؛ مبانء عوض شده و هوا مغبر شده، میگوییم قاعده اشتغال چه میگوید؟ قاعده اشتغال میگوید شما باید نماز را بخوانی، خب حال «ملک» ای «مالک» بخوانم؟ قاعده اشتغال میگوید باید هر دو را بخوانی. خب اگر هر دو را بخوانی یکی از آنها کلام آدمی میشود. تنها یکی از آنها برای خدا است. مرحوم آقای آملی فرمودند احتیاط این است که دو نماز بخوانیم. به اینجا میرسد.

آن اجماع صافی که سالها بوده، وقتی مبانء مغبّر میشود به اینجا میرسد. و حال آنکه زدن پیشینیان و زدن اکثر علماء واضح بوده که هر دوی آنها را ملک وحی آورده است. اصلاً مشکلی

ندا‌شتند. وقتی تفسیر عیاشی را باز می‌کنید می‌گوید محضر امام بودم ای شاید به ایشان اقتدا هم کرده بود، سمعته غیر مرة یقرأ ملک، و روایت بعدی می‌گوید «سمعته یقرأ مالک».

بازبینی #2
ایجاد شده 23 آوریل 2024 16:48:27 توسط ... .
به روزرسانی شده 30 مه 2024 14:51:27 توسط ... .